

พฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน ในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

ธนเดช แก้วเสียง¹

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี และเพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 100 คน เก็บข้อมูลโดยการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงปริมาณ

ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าและปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยมีอาชีพเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ซึ่งอาศัยอยู่ในตำบลบ้านลาด ตำบลบ้านหาด ตำบลบ้านทาน ตำบลตำหูล ตำบลสมอพลือ ตำบลไร่มะขาม ตำบลท่าเสน ตำบลหนองกระเจ็ด ตำบลหนองกะปูล ตำบลลาดโพธิ์ มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไป ไม่มีร้านค้าเป็นของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่เคยไปทำธุระเกี่ยวกับเงินที่ธนาคาร เคยเข้าพักตามห้องพักในโรงแรม มียานพาหนะเป็นของตนเอง โดยที่พักอาศัยมีรั้วล้อมรอบ ไม่ติดลูกกรงเหล็กตัด ไม่ติดสัญญาณเตือนภัยหรือกล้องวงจรปิดในร้านค้า บริเวณรอบบ้านเป็นที่ว่างเปล่าซึ่งมีและไม่มีสิ่งปลูกสร้าง ไม่มีคนงานหรือคนรับใช้สำหรับทำงานในบ้าน และไม่มีประสบการณ์ด้านอาชญากรรมที่เคยถูกประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินในรอบปีที่ผ่านมา ทั้งนี้มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมจากสื่อต่างๆ หรือจากบุคคลอื่นๆ ประจำทุกวัน

ทั้งนี้ผลการศึกษายังเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมในการป้องกัน

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง (หัวหมาก)

อาชญากรรมที่แตกต่างกัน โดยพบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มี
พ ฤ ต ิ ก ร ร ม

ในการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกันในการป้องกันการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในที่พักอาศัย ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในสถานประกอบการค้า ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ของผู้ไปทำธุระที่ธนาคาร ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือถูกทำร้ายร่างกายในอาคารสถานที่จอดรถในลิฟต์ ในห้องพักโรงแรม ด้านการป้องกันการถูกล่อลวงและข่มขืนกระทำชำเรา และด้านการป้องกันการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ (เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ)

คำสำคัญ : พฤติกรรมในการป้องกัน, อาชญากรรม

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็วซึ่งส่งผลให้มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในหลายๆ ด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้แม้จะก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างมากก็ตาม แต่ก็มีผลกระทบทำให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมาหลายประการเช่นกัน โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินต่างๆ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีปริมาณและทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้หน่วยงานภาครัฐสูญเสียงบประมาณในการปราบปรามสูง ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจ สูญเสียโอกาสในการพัฒนาต่างๆ ของสังคม เพื่อให้สังคมเกิดความเรียบร้อยสงบสุข ทุกสังคมจึงต้องมีการจัดระเบียบสร้างกฎกติกาของสังคมให้คนในสังคมได้มีการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุข กระตุ้นให้คนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน เป็นการลดปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม การแก้ปัญหาดังกล่าวรัฐบาลได้มอบหมายภารกิจดังกล่าวให้เป็นหน้าที่รับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยให้มีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนให้ความช่วยเหลือประชาชนในการขจัด หรือบรรเทาปัญหาสังคมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยในอดีตที่ผ่านมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พยายามแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และปัญหาอื่นๆ โดยใช้ยุทธวิธีมุ่งเน้นมาตรการในการปราบปรามเป็นหลัก ส่วนมาตรการป้องกันก็จัดขึ้นตามความจำเป็นเฉพาะท้องถิ่นเท่านั้น ซึ่งมาตรการดังกล่าวเป็นการตั้งรับมากกว่าการรุก และอยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดที่ว่า “อาชญากรรมเป็นปัญหาของตำรวจที่จะต้องแก้ไขแต่เพียงหน่วยเดียว” จึงทำให้ความพยายามดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องรับภาระเพียงฝ่ายเดียว ประชาชนส่วนใหญ่มองยังมีความรู้สึกห่างเหินจากตำรวจ เพิกเฉย ไม่ให้ความร่วมมือ และไม่สนับสนุนกิจการของตำรวจเท่าที่ควร นอกเสียจากว่าอาชญากรรมหรือปัญหาต่างๆ จะเกิดขึ้นกับตน หรือคนที่ตนรู้จักเท่านั้น จากความเป็นมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าประชาชนควรมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อเป็นการส่งเสริมบทบาทของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ทำให้สนใจในการทำการศึกษา

เรื่องพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี และเพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

บททวนวรรณกรรม

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี มีดังนี้

กุลชาติ จันโทริ ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาบทบาทของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอยะลา จังหวัดยะลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนในชุมชน เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่มีต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน เพื่อศึกษาบทบาทของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18-27 ปี สถานภาพแต่งงานและอยู่ด้วยกัน มีการศึกษาระดับสูงสุดระดับประถมศึกษา มีจำนวนสมาชิกครอบครัว 4-6 คน เป็นคู่สมรส มีอาชีพเกษตรกร รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 1,001-3,000 บาท รายจ่ายครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 1,001-3,000 บาท เรื่องของสภาพปัญหาที่มีต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ส่วนใหญ่ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่สำคัญในแต่ละด้าน คือ ด้านผู้นำชุมชน ขาดสื่อที่จำเป็นต่อการป้องกันอาชญากรรม ด้านประชาชน คือ ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ ขาดการประชาสัมพันธ์ ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านสภาพแวดล้อม คือ แสงสว่างไม่เพียงพอในเวลากลางคืน ในส่วนของบทบาทของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน บทบาทที่สำคัญ คือ ก่อนเกิดเหตุอาชญากรรม คือ ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีให้แก่สมาชิกในหมู่บ้าน ขณะเกิดเหตุอาชญากรรม คือ เมื่อพบเหตุร้าย แจ้งตำรวจที่อยู่ใกล้ที่สุดให้ทราบทันที และหลังเกิดเหตุอาชญากรรม คือ ช่วยประชาสัมพันธ์ให้เพื่อนบ้านได้ทราบ เพื่อคอยสอดส่องผู้กระทำความผิด รวมทั้งรักษาความปลอดภัยบ้านเรือนของตนเอง เรื่องของแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนส่วนใหญ่มีความต้องการในแนวทางการป้องกันอาชญากรรมในระดับปานกลาง แนวทางที่มีความต้องการมากที่สุด คือ การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม และเรื่องของการทดสอบความสัมพันธ์กับบทบาทของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน พบว่า เพศ สถานภาพในครอบครัว และอาชีพมีความสัมพันธ์กับบทบาทของประชาชนต่อการป้องกัน

อาชญากรรมในชุมชน ส่วนด้านประชาชนและปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความสัมพันธ์กับบทบาทของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน (กุลชาติ จันโทธิ, 2544)

บุญมี สมสุข ได้ทำการศึกษาเรื่องการป้องกันอาชญากรรมกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้บริการรถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสิ่งเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์รับจ้าง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้บริการกับการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจ

ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมทุกด้าน ผู้ใช้บริการมีความเห็นว่าจะไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เมื่อจำแนกเป็นชนิดของความผิด พบว่า ผู้ใช้บริการเห็นว่าจะไม่ปลอดภัยในทุกชนิดของความผิดเช่นกัน นอกจากนี้พบว่า ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้บริการรถจักรยานยนต์รับจ้าง สัมพันธ์กับอายุ และอาชีพ นอกจากนี้ไม่มีความสัมพันธ์ ปัญหาที่พบ คือ ผู้ใช้บริการจำนวนมากเห็นว่าการจัดทำทะเบียนประวัติผู้ขับขี่ไม่ครบทุกคน และมีการอบรมผู้ขับขี่ไม่สม่ำเสมอ จึงเสนอแนะให้ดำเนินการเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง (บุญมี สมสุข, 2541)

กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี ตลอดจนอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีสถานภาพสมรส ประกอบอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 8,000 บาทต่อเดือน ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นระยะเวลา 1-2 ปี อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเป็นระยะเวลา 46-55 ปี เป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรอื่น จำนวน 1-3 กลุ่ม เคยมีประสบการณ์ด้านอาชญากรรมมาก่อนโดยได้รับฟังจากบุคคลรอบข้าง เคยได้รับการฝึกอบรมหรือการศึกษาดูงานมาก่อนในเรื่องการป้องกันการติดยาเสพติด ได้รับรู้ข่าวสารด้านอาชญากรรมนานๆ ครั้ง และเมื่อทำการศึกษาถึงการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานีมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ของการป้องกันอาชญากรรมเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย คือ ร่วมปฏิบัติ ร่วมวางแผนและตัดสินใจ ร่วมคิดและค้นหาต้นเหตุอาชญากรรม และร่วมติดตามประเมินผล ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ อาชีพ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรอื่น ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงาน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม ส่วนปัจจัยอื่น ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม (กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย, 2548)

เจษฎา ภูมรา ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเรื่องมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมชุมชนเทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนเทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนเทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในกิจกรรมทั่วไปมากที่สุด รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เขตที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในด้านโครงการต่างๆ แตกต่างกัน และประชาชนที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในด้านกิจกรรมทั่วไปแตกต่างกัน (เจษฎา ภูมรา, 2551)

โชติ ชิตไชย ได้ทำการศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมลัทธิจักรยานยนต์ : ศึกษากรณีจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการลัทธิจักรยานยนต์ในจังหวัดเป้าหมายว่ามีกระบวนการหรือขั้นตอนวิธีการเป็นอย่างไร เพื่อต้องการทราบเงื่อนไขในการลัทธิจักรยานยนต์ในจังหวัดเป้าหมายว่าเป็นอย่างไร และเพื่อเสนอยุทธศาสตร์เพิ่มเติมในการป้องกันและแก้ปัญหาการลัทธิจักรยานยนต์ในจังหวัดเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการลัทธิจักรยานยนต์ในจังหวัดเป้าหมาย มี 4 ขั้นตอน คือ (1) การสำรวจจรดเป้าหมาย (2) การตัดสินใจลัทธิ (3) การลงมือลัทธิ และ (4) การปล่อยรถของกลาง โดยเมื่อผู้กระทำผิดได้สำรวจพบเป้าหมายที่ต้องการจะลักแล้ว ผู้กระทำผิดก็จะตกลงใจหรือตัดสินใจลัทธิที่นั่นทันที ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสหรือเวลาที่เหมาะสมในการลัก และเมื่อลัทธิที่ต้องการได้แล้วก็จะนำรถดังกล่าวไปปล่อยอีกที่หนึ่ง วิธีการปล่อยรถอาจจะนำไปใช้ขบซี เอาไปขาย ทั้งคัน หรือเอาไปขายอะไหล่ หรือเอาไปถอดอะไหล่สับเปลี่ยนใส่รถคันอื่น โดยการกระทำผิดเหล่านี้มีเงื่อนไขที่สำคัญในการลัก 6 ประการ คือ (1) เงื่อนไขจากตัวผู้ลัก ได้แก่เงื่อนไขด้านครอบครัว เงื่อนไขด้านเพื่อน เงื่อนไขด้านเศรษฐกิจ เงื่อนไขการขาดสติจากการดื่มสุรา และเงื่อนไข

จากความอยากได้ (2) เงื่อนไขจากเจ้าของรถ ได้แก่ เงื่อนไขการขาดความระมัดระวังในการป้องกันดูแลรถของตน ซึ่งถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่สุด (3) เงื่อนไขด้านสถานที่ในการกระทำผิด (4) เงื่อนไขด้านโอกาส เวลา หรือความเสี่ยงในการกระทำผิด (5) เงื่อนไขด้านตัวรถ ได้แก่ เงื่อนไขลักษณะของรถเป้าหมาย และเงื่อนไขขั้นตอนการดำเนินการลักทรัพย์ใช้เวลาน้อย และ (6) เงื่อนไขเครือข่ายตลาดหรือแหล่งรับซื้อรถของโจร

เมื่อได้ทราบถึงกระบวนการและเงื่อนไขในการประกอบอาชญากรรมลักทรัพย์จักรยานยนต์แล้ว ก็ทำให้ทราบถึงยุทธศาสตร์หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการลักทรัพย์จักรยานยนต์ได้ ซึ่งจากการศึกษาทำให้สามารถสรุปยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการลักทรัพย์จักรยานยนต์ได้ คือ ยุทธศาสตร์การป้องกันตัวรถ ยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยมาแต่ต้น ยุทธศาสตร์การสร้างวินัยจราจร ยุทธศาสตร์การบังคับใช้กฎหมาย ยุทธศาสตร์การอบรมให้ความรู้ ยุทธศาสตร์การคุ้มครองพยาน ยุทธศาสตร์การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ยุทธศาสตร์เพื่อนบ้านเตือนภัย ยุทธศาสตร์การสนธิกำลัง ยุทธศาสตร์การระดมกวาดล้างในวันหยุด ยุทธศาสตร์การปราบปรามเครือข่ายแหล่งรับซื้อรถของโจร และยุทธศาสตร์การควบคุมทางสังคม ซึ่งยุทธศาสตร์ต่างๆ เหล่านี้มีประโยชน์และนำไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการลักทรัพย์จักรยานยนต์ในจังหวัดเป้าหมายได้ (โชติ ชิตไชย, 2547)

เทอดเกียรติ วงศาโรจน์ ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรี และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและแนวทางการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของหัวหน้าครัวเรือนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรี จำแนกตามเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ผลการศึกษาพบว่า สภาพการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของหัวหน้าครัวเรือนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรีในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้ง 3 ด้าน คือ (1) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (2) การมีส่วนร่วมด้านปฏิบัติกิจกรรม และ (3) การมีส่วนร่วมด้านติดตามประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับแนวทางการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรีในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 3 ด้าน คือ (1) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (2) การมีส่วนร่วมด้านปฏิบัติกิจกรรม และ (3) การมีส่วนร่วมด้านการติดตามประเมินผลอยู่ในระดับมาก และในส่วนการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของหัวหน้าครัวเรือนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาและอาชีพ ส่วนแนวทางการมีส่วนร่วมแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ (เทอดเกียรติ วงศาโรจน์, 2547)

ผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 100 คน ในเขตอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี จากนั้นนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS : Statistical Package for Social Science) ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษา พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าและปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยมีอาชีพเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท อาศัยอยู่ในตำบลบ้านลาด ตำบลบ้านหาด ตำบลบ้านทาน ตำบลตำหารุ ตำบลสมอพลือ ตำบลไร่มะขาม ตำบลท่าเสน ตำบลหนองกระเจ็ด ตำบลหนองกะปุก ตำบลลาดโพธิ์ มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไป ไม่มีร้านค้าเป็นของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่เคยไปทำธุระเกี่ยวกับเงินที่ธนาคาร เคยเข้าพักตามห้องพักในโรงแรม มียานพาหนะเป็นของตนเอง โดยที่พักอาศัยมีรั้วล้อมรอบ ไม่ติดลูกกรงเหล็กติด โดยไม่ติดสัญญาณเตือนภัย หรือกล้องวงจรปิดในร้านค้าด้วย บริเวณรอบบ้านเป็นที่ว่างเปล่า ซึ่งมีและไม่มีสิ่งปลูกสร้าง ไม่มีคนงาน หรือคนรับใช้สำหรับทำงานในบ้าน และไม่มีประสบการณ์ด้านอาชญากรรมที่เคยถูกประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินในรอบปีที่ผ่านมา ทั้งนี้มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมจากสื่อต่างๆ หรือจากบุคคลอื่นๆ ประจำทุกวัน

พฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี มีผลการศึกษามีดังนี้ (1) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในที่พักอาศัย ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติปรับบริเวณรอบบ้านให้โล่งโปร่ง สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ก่อนออกจากบ้านท่านได้ลงกลอน และใส่กุญแจประตู หน้าต่าง ส้ารวจความแน่นหนาของกลอนประตู หน้าต่าง สร้างความสัมพันธ์ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านทุกครัวเรือน เลี้ยงสัตว์ หรือสุนัขไว้เฝ้าบ้าน เปิดไฟนอกบ้าน หรือรอบบ้านให้สว่างในเวลากลางคืน ผากเพื่อนบ้านช่วยดูแลบ้านขณะไปค้างคืนนอกบ้าน สนับสนุนให้มีเวรยามประจำหมู่บ้าน หรือชุมชน เล่ากลอุบายเล่ห์เหลี่ยมต่างๆ ของคนร้ายให้คนในบ้านทราบ ตรวจสอบบัตรช่างซ่อม หรือตัวแทนบริษัทที่เข้ามาในบ้าน และทำประวัติส่วนตัวคนงาน คนรับใช้ที่รับเข้ามาทำงานในบ้าน ตามลำดับ (2) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในที่สาธารณะ ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติเก็บทรัพย์สินที่พกติดตัวมาไว้อย่างมิดชิด นำของมีค่าหรือทรัพย์สินติดตัวมาเท่าที่จำเป็น สังเกตและระวังตัวเมื่อมีคนไม่รู้จักมาตีสนิท และสังเกตและระวังตัวเมื่อถูกชนหรือเบียดในที่สาธารณะ ตามลำดับ (3) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในสถานประกอบการค้า

ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติในการระมัดระวังคนแปลกหน้ามาติดต่อขายของ เก็บเงินสดหรือทรัพย์สินมีค่าไว้ในร้านค้าเท่าที่จำเป็น เปิด-ปิดร้านตามเวลาใกล้เคียงกับร้านอื่นๆ จัดคนที่รู้จักดีเฝ้าร้านค้าเมื่อท่านไม่อยู่ และนำสินค้าราคาแพงมาให้ลูกค้าเลือกทีละชิ้น ตามลำดับ (4) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ของผู้ไปทำธุระที่ธนาคาร ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติในการระวังบุคคลแปลกหน้าที่เข้ามาใกล้ขีดหรือตีสินทขณะเดินออกจากธนาคาร เก็บเงินที่จะฝากหรือเงินที่ถอนจากธนาคารไว้อย่างมิดชิดในขณะที่อยู่ข้างในและข้างนอกธนาคาร ฝากหรือถอนเงินจากธนาคารในเวลาที่แตกต่างกันจากที่เคยปฏิบัติ ชวนญาติมิตรมาเป็นเพื่อนเมื่อฝากหรือถอนเงินจำนวนมาก และขอกำลังตำรวจคุ้มครองเมื่อมีการฝากหรือถอนเงินจำนวนมาก ตามลำดับ (5) ด้านป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือถูกทำร้ายร่างกายในอาคารสถานที่จอดรถในลิฟต์ ในห้องพักโรงแรม ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติในการใส่กลอนประตู คล้องกุญแจหรือโซ่ประตูทุกครั้งที่อยู่ห้องพัก เลือกพักโรงแรมที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้มาพักอาศัย เมื่อมีคนกดกริ่งหรือเคาะประตูเรียก ท่านได้ตรวจสอบก่อนเปิดประตูรับ และไม่ใช่ลิฟต์ร่วมกับคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักสองต่อสอง ตามลำดับ (6) ด้านการป้องกันการถูกล่อลวง และข่มขืนกระทำชำเรา ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติแต่งกายมิดชิด สุภาพ ไม่อยู่ตามลำพังในที่เปลี่ยวและมีด เดินทางโดยใช้เส้นทางหรือสถานที่ที่มีคนนิยมใช้สัญจรไป-มา ถ้าถูกลวนลามจะตะโกนร้องขอความช่วยเหลือทันที ไม่ดื่มสุราและของมีเมาทุกชนิดขณะที่อยู่นอกบ้าน และให้คนที่บ้านรับ-ส่ง เมื่อไปงานเลี้ยงนอกบ้านเวลากลางคืน ตามลำดับ และ (7) ด้านการป้องกันการโจรกรรมรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติในการจอดรถในที่ปลอดภัย เช่น ในบ้านหรือโรงเก็บรถ ลือครรถทุกครั้งจอดทิ้งไว้โดยไม่มีคนเฝ้า นำรถไปล้างอัดฉีดหรือซ่อมแก้ไขกับร้านที่คุ้นเคย และไว้วางใจ และเปลี่ยนกุญแจรถทิ้งชุดเมื่อซื้อรถมือสองหรือเมื่อกุญแจรถหาย ตามลำดับ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผลการศึกษาดังนี้ (1) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในที่พักอาศัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการปรับบริเวณรอบบ้านให้โล่งโปร่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจน การเลี้ยงสัตว์ หรือสุนัขไว้เฝ้าบ้าน การเปิดไฟนอกบ้าน หรือรอบบ้านให้สว่างในเวลากลางคืน การสำรวจความแน่นอนหนาของกลอน ประตู หน้าต่าง ก่อนออกจากบ้านได้ลงกลอนและใส่กุญแจประตู หน้าต่าง การตรวจสอบบัตรช่างซ่อม หรือตัวแทนบริษัทที่เข้ามาในบ้าน การทำประวัติส่วนตัวคนงาน คนรับใช้ที่รับเข้ามาทำงานในบ้าน การสร้างความสัมพันธ์ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านทุกครัวเรือน และการสนับสนุนให้มีเวรยามประจำหมู่บ้าน หรือชุมชนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการฝากเพื่อนบ้านช่วยดูแลบ้านขณะไปค้างคืนนอกบ้าน และการเล่ากลอุบาย

เล่ห์เหลี่ยมต่างๆ ของคนร้ายให้คนในบ้านทราบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (2) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในที่สาธารณะ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเก็บทรัพย์สินที่พกติดตัวมาไว้อย่างมิดชิด การนำของมีค่าหรือทรัพย์สินติดตัวมาเท่าที่จำเป็น การสังเกตและระวังตัวเมื่อถูกชนหรือเบียดในที่สาธารณะ และการสังเกตและระวังตัวเมื่อมีคนไม่รู้จักมาตีสนิทไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (3) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในสถานประกอบการค้า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเปิด-ปิด ร้านตามเวลาใกล้เคียงกับร้านอื่นๆ การจัดคนที่รู้จักดีเฝ้าร้านค้าเมื่อท่านไม่อยู่ การนำสินค้าราคาแพงมาให้ลูกค้าเลือกที่ละชิ้น และการเก็บเงินสดหรือทรัพย์สินมีค่าไว้ในร้านค้าเท่าที่จำเป็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการระมัดระวังคนแปลกหน้ามาติดต่อขายของแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (4) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ของผู้ไปทำธุระที่ธนาคาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการชวนญาติมิตรมาเป็นเพื่อนเมื่อฝาก หรือถอนเงินจำนวนมาก ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการขอกำลังตำรวจคุ้มครองเมื่อมีการฝากหรือถอนเงินจำนวนมาก การฝากหรือถอนเงินจากธนาคารในเวลาที่แตกต่างกันจากที่เคยปฏิบัติ การเก็บเงินที่จะฝากหรือเงินที่ถอนจากธนาคารไว้อย่างมิดชิดในขณะที่อยู่ข้างในและข้างนอกธนาคาร และการระวังบุคคลแปลกหน้าที่เข้ามาใกล้ชิดหรือตีสนิทขณะเดินออกจากธนาคารแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (5) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือถูกทำร้ายร่างกายในอาคารสถานที่จอดรถในลิฟต์ ในห้องพักโรงแรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการไม่ใช้ลิฟต์ร่วมกับคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักสองต่อสอง เมื่อมีคนกดกริ่งหรือเคาะประตูเรียก ท่านได้ตรวจสอบก่อนเปิดประตูรับ และการใส่กลอนประตูคล้องกุญแจ หรือโซ่ประตูทุกครั้งที่อยู่ห้องพักไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเลือกพักโรงแรมที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้มาพักอาศัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (6) ด้านการป้องกันการถูกล่อลวงและข่มขืนกระทำชำเรา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการแต่งกายมิดชิด สุภาพ การไม่ดื่มสุราและของมีเมาทุกชนิดขณะที่อยู่นอกบ้าน และการถ้าถูกลวนลามจะตะโกนร้องขอความช่วยเหลือทันทีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเดินทางโดยใช้เส้นทางหรือสถานที่ที่มีคนนิยมใช้สัญจรไป-มา การไม่อยู่ตามลำพังในที่เปลี่ยวและมีด และการให้คนที่บ้าน

รับ-ส่ง เมื่อไปงานเลี้ยงนอกบ้านเวลากลางคืนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ (7) ด้านการป้องกันการโจรกรรมรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการลือครรถทุกครั้งที่จอดทิ้งไว้โดยไม่มีคนเฝ้าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมในการจอดรถในที่ปลอดภัย เช่น ในบ้านหรือโรงเก็บรถ การเปลี่ยนกุญแจรถทิ้งชุดเมื่อซื้อรถมือสอง หรือเมื่อกุญแจรถหาย และการนำรถไปล้างอัดฉีดหรือซ่อมแก้ไขที่ร้านที่คุ้นเคย และไว้วางใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับการปฏิบัติของพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า (1) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในที่พักอาศัย พบว่ามีระดับการปฏิบัติบ่อยบางครั้ง โดยเฉพาะการเลี้ยงสัตว์ หรือสุนัขไว้เฝ้าบ้าน การเปิดไฟนอกบ้าน หรือรอบบ้านให้สว่างในเวลากลางคืน สำรวจความแน่นหนาของกลอน ประตู หน้าต่าง ก่อนออกจากบ้านท่านได้ลงกลอน และใส่กุญแจประตู หน้าต่าง ฝากเพื่อนบ้านช่วยดูแลบ้านขณะไปค้างคืนนอกบ้าน สร้างความสัมพันธ์ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านทุกครัวเรือน และสนับสนุนให้มีเวรยามประจำหมู่บ้าน หรือชุมชน ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันโรคประจำตัวของคนที่มาจากสัตว์นั้นมีค่อนข้างมาก จึงมีผลต่อการตัดสินใจในการเลี้ยงสัตว์ หรือสุนัข รวมทั้งในเรื่องของเทคโนโลยีต่างๆ ที่เข้ามาทำให้ประชาชนนั้นสนใจ แต่เทคโนโลยีนั้นกลับมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของตนเอง และไม่การสร้างสัมพันธ์ผู้มิตรกับเพื่อนบ้าน จึงทำให้ประชาชนมีการระมัดระวังและป้องกันตนเองแต่ยังไม่ได้เท่าที่ควรจึงต้องเพิ่มมาตรการในการดูแลประชาชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่ว่าควรมีการรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้พักอาศัย มีคนเฝ้าบ้าน ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน โดยเน้นความสัมพันธ์กับบทบาทของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม จากการศึกษาบทบาทของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมตามความคาดหวังของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรรในเขตจังหวัดนนทบุรี (สมชาย นุ่มโต, 2541) (2) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในที่สาธารณะ พบว่ามีระดับการปฏิบัติบ่อยบางครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันมีกลุ่มมิจฉาชีพก่ออาชญากรรมขึ้นบ่อยครั้ง แต่ประชาชนเห็นว่าพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ที่คุ้นเคยจึงมักมีการระมัดระวังตัวไม่มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับวิธีในการป้องกันอาชญากรรม ในข้อที่ 3 การลดช่องทางโอกาสการกระทำผิด (3) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในสถานประกอบการค้า พบว่ามีระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีร้านค้าเป็นของตนเอง แต่ทั้งนี้สำหรับ

ประชาชนที่มีร้านค้าเป็นของตนเองมีการติดตั้งตู้แดง การจัดที่พักให้สายตรวจ เพื่อให้ช่วยกันสอดส่องสถานการณ์และความผิดปกติต่างๆ เพื่อตรวจสอบ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ เพศ รายได้ และระยะเวลาที่ประชาชนอาศัยอยู่ในชุมชน จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจในสังกัดของกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 (วุฒิชัย สุคนธวิท, 2544) (4) ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ของผู้ไปทำธุระที่ธนาคาร พบว่ามีระดับการปฏิบัติเป็นบางครั้ง เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าการชวนญาติมิตรมาเป็นเพื่อนเมื่อฝากหรือถอนเงินจำนวนมาก และฝากหรือถอนเงินจากธนาคารในเวลาที่แตกต่างกันจากที่เคยปฏิบัติ มีระดับการปฏิบัติเป็นบางครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ ทำให้เวลาในการไปธนาคารมักเป็นช่วงเวลาเต็มๆ เนื่องจากอาจเป็นเวลาพักกลางวันซึ่งว่างเว้นจากการทำงานและมีรายได้ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามนั้นมีไม่มากนัก การไปธนาคารด้วยตนเองลำพังเป็นเรื่องสะดวกและรวดเร็วกว่าชวนเพื่อน หรือญาติมาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่ว่าเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีเงินหมุนเวียนไม่มากนัก ดังนั้นการไปติดต่อฝากหรือถอนเงินที่ธนาคารจึงกระทำด้วยตนเอง เพราะสะดวกและรวดเร็วกว่าการขอกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจคุ้มครอง อีกทั้งธนาคารซึ่งเป็นผู้ประกอบการได้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด ซึ่งสามารถตรวจสอบความเคลื่อนไหวของบุคคลที่มีพฤติการณ์ที่น่าสงสัยได้ จากการศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนอำเภอเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ (รัตนชาติ เย็นใจมา, 2550) (5) ด้านป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือถูกทำร้ายร่างกายในอาคารสถานที่จอดรถ ในลิฟต์ ในห้องพักโรงแรม พบว่ามีระดับการปฏิบัติเป็นบางครั้ง เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าการไม่ใช้ลิฟต์ร่วมกับคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักสองต่อสอง มีการปฏิบัติเป็นบางครั้ง ทั้งนี้อาจเพราะการเดินทางด้วยลิฟต์เป็นการเดินทางที่สะดวกมากกว่าบันได และรวดเร็วกว่า ทำให้ประชาชนยากที่จะเลือกไม่ขึ้นลิฟต์กับคนแปลกหน้า ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่ว่าลิฟต์เป็นช่องทางเดินที่ติดต่อดูระในอาคาร การที่บุคคลอื่นมาใช้ร่วมจึงเป็นเรื่องปกติทั่วไป ดังนั้นประชาชนจึงมีระดับการปฏิบัติที่ต่ำกว่าด้านอื่น จากการศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนอำเภอเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ (รัตนชาติ เย็นใจมา, 2550) (6) ด้านการป้องกันการถูกล่อลวงและข่มขืนกระทำชำเรา พบว่ามีระดับการปฏิบัติบ่อยบางคร้ังรวมทั้งในรายชื่อเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากในสังคมไทยมีเทคโนโลยีต่างๆ ที่สามารถช่วยป้องกันตัวจากภัยของอาชญากรรม รวมทั้งเทคโนโลยีที่สามารถเป็นหูเป็นตาให้กับสังคม ดังนั้นจึงทำให้ประชาชนนึ่งนอนใจในการปฏิบัติในด้านดังกล่าว และ (7) ด้านการป้องกันการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ พบว่ามีระดับการปฏิบัติบ่อยบางคร้ัง รวมทั้งในรายชื่อเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ของประชาชนนั้นมีไม่พอที่จะสามารถปฏิบัติเป็นประจำได้ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างโรงเก็บรถ หรือการเปลี่ยนกุญแจก็ตาม

2. เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรม มีผลการศึกษาดังนี้

2.1 ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในที่พักอาศัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า (1) ในการปรับบริเวณรอบบ้านให้โล่งโปร่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการปรับบริเวณรอบบ้านให้โล่งโปร่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากในแต่ละครอบครัวต่างทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้งพ่อ แม่ ลูก ทำให้บริเวณรอบบ้านให้โล่งโปร่ง (2) ในการเลี้ยงสัตว์ หรือสุนัขไว้เฝ้าบ้าน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเลี้ยงสัตว์ หรือสุนัขไว้เฝ้าบ้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสุนัขเป็นสัตว์ที่นิยมเลี้ยงไว้เพื่อสังเกตการณ์บริเวณรอบบ้าน หรือเฝ้าบ้าน และสุนัขเองก็เป็นสัตว์ที่เด็กรัก ชื่นชอบ และอยากเลี้ยง จึงทำให้การตัดสินใจเลี้ยงนั้นไม่แตกต่างกัน (3) ในการเปิดไฟนอกรบ้าน หรือรอบบ้านให้สว่างในเวลากลางคืน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเปิดไฟนอกรบ้านหรือรอบบ้านให้สว่างในเวลากลางคืนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นบุคคลใด หรืออายุเท่าไรในครอบครัวก็สามารถที่จะเปิดไฟนอกรบ้านได้ เพื่อให้แสงสว่างและสามารถมองเห็นได้ชัดเจน (4) ในการสำรวจความแน่นหนาของกลอน ประตู หน้าต่าง พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการสำรวจความแน่นหนาของกลอน ประตู หน้าต่างไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากทุกคนในครอบครัวสามารถตรวจเช็คความหนาแน่นได้ ทุกคน แต่ส่วนใหญ่มักจะเป็นพ่อ แม่ ที่เป็นคนตรวจเช็คความหนาแน่น แต่ความเป็นจริงทุกคนก็สามารถทำได้ (5) ก่อนออกจากบ้านท่านได้ลงกลอน และใส่กุญแจประตู หน้าต่าง พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมก่อนออกจากบ้านได้ลงกลอนและใส่กุญแจประตู หน้าต่างไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการกระทำดังกล่าวสามารถทำได้ทุกคน (6) ในการฝากเพื่อนบ้านช่วยดูแลบ้านขณะไปค้างคืนนอกรบ้าน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านของเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการฝากเพื่อนบ้านช่วยดูแลบ้านขณะไปค้างคืนนอกรบ้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากในด้านดังกล่าวไม่มีความจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการฝากเพื่อนบ้านช่วยดูแลบ้าน แต่ในด้านของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการฝากเพื่อนบ้านช่วยดูแลบ้านขณะไปค้างคืนนอกรบ้านแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนที่รายได้ต่อเดือนน้อยจะมีพฤติกรรมในการไปค้างคืนนอกรบ้านน้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนที่มากกว่า เพราะการไปค้างคืนนอกรบ้านแต่ละครั้งมักมีค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง ทำให้พฤติกรรมดังกล่าวนี้แตกต่างกัน (7) ในการตรวจสอบบัตรช่างซ่อม หรือตัวแทนบริษัทที่เข้ามาในบ้าน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการตรวจสอบบัตรช่างซ่อม หรือตัวแทนบริษัทที่เข้ามาในบ้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากช่างซ่อม หรือตัวแทนบริษัทที่เข้ามาในบ้านมักมีบัตรประจำตัว หรือบัตรที่บ่งบอกว่ามาจากบริษัท หรือสังกัดใด ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่

ตรวจบัตรได้ทุกคน และเชื่อมั่นในบริษัท และบุคคลนั้นๆ (8) ในการทำประวัติส่วนตัวคนงาน คนรับใช้ที่รับเข้ามาทำงานในบ้าน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการทำประวัติส่วนตัวคนงาน คนรับใช้ที่รับเข้ามาทำงานในบ้านไม่แตกต่างกันทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีคนงาน หรือคนรับใช้เข้ามาทำงานในบ้าน จึงไม่มีการทำประวัติ (9) ในการเล่ากลอุบาย เล่ห์เหลี่ยมต่างๆ ของคนร้ายให้คนในบ้านทราบ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ อาชีพหลัก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมในการเล่ากลอุบาย เล่ห์เหลี่ยมต่างๆ ของคนร้ายให้คนในบ้านทราบไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากในด้านที่กล่าวมาไม่เกี่ยวข้องข้องกับการเล่ากลอุบายเล่ห์เหลี่ยมต่างๆ แต่ในด้านของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเล่ากลอุบาย เล่ห์เหลี่ยมต่างๆ ของคนร้ายให้คนในบ้านทราบแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันการศึกษาของไทยได้มีการสอดแทรกเกี่ยวกับเรื่องของอาชญากรรมเข้าไปในหลักสูตรของการเรียนการสอน หากไม่ได้รับการศึกษาอาจทำให้ไม่รู้ถึงกลอุบายเล่ห์เหลี่ยมต่างๆ ทำให้ตามเล่ห์เหลี่ยมของคนร้ายไม่ทัน (10) ในการสร้างความสัมพันธ์ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านทุกครัวเรือน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการสร้างความสัมพันธ์ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านทุกครัวเรือนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการที่จะทำความรู้จัก หรือสร้างมิตรกับเพื่อนบ้านนั้นไม่จำเป็นต้องแบ่งเพศ อายุ หรือชนชั้น วรรณะ สามารถทำความสนิทคุ้นเคยกันได้ และ (11) ในการสนับสนุนให้มีเวรยามประจำหมู่บ้าน หรือชุมชน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการสนับสนุนให้มีเวรยามประจำหมู่บ้าน หรือชุมชนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ต่างก็ต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้ประชาชนต่างก็สนับสนุนให้มีเวรยามประจำหมู่บ้าน หรือชุมชนที่ไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในที่สาธารณะ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า (1) ในการเก็บทรัพย์สินที่พกติดตัวมาไว้อย่างมิดชิด พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเก็บทรัพย์สินที่พกติดตัวมาไว้อย่างมิดชิดไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละบุคคลมักรักทรัพย์สินของตนเอง เพราะต้องทำงานเพื่อนำเงินเดือน หรือรายได้ที่ได้มาไปซื้อทรัพย์สินเหล่านั้น ทำให้แต่ละบุคคลต่างเก็บทรัพย์สินกันอย่างมิดชิด โดยเฉพาะขณะที่พักติดตัว (2) ในการนำของมีค่าหรือทรัพย์สินติดตัวมาเท่าที่จำเป็น พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการนำของมีค่าหรือทรัพย์สินติดตัวมาเท่าที่จำเป็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนตระหนักถึงความจำเป็นในการที่จะพกของมีค่าติดตัวว่าหากพกติดตัวเยอะไปนั้นอาจเป็นเป้าหมายสำหรับการก่ออาชญากรรมก็เป็นได้ (3) ในการสังเกตและระวังตัวเมื่อถูกชนหรือเบียดในที่สาธารณะ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการสังเกตและระวังตัวเมื่อถูกชนหรือเบียดในที่สาธารณะไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการที่ประชาชนจะสำรวจตัวเองหลังจากถูกชนหรือเบียดในที่สาธารณะแล้วเป็นปฏิกิริยา

ที่ตอบสนองอัตโนมัติ เพราะหากตนเองรู้ว่าที่ตัวพกของมค่ามาด้วยจะทำการสำรวจและสังเกตตนเองทันที และ (4) ในการสังเกตและระวังตัวเมื่อมีคนไม่รู้จักมาตีสนิท พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการสังเกตและระวังตัวเมื่อมีคนไม่รู้จักมาตีสนิทไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการที่มีคนที่ไม่รู้จักเข้ามาตีสนิท หรือใกล้ชิดมากกว่าปกติ ประชาชนจะระวังตนเองเป็นพิเศษอยู่แล้ว เนื่องจากไม่มีบุคคลใดที่จะเข้ามาตีสนิทหากไม่ใช่บุคคลที่รู้จักอยู่แล้ว

2.3 ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในสถานประกอบการค้า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า (1) ในการเปิด-ปิด ร้านตามเวลาใกล้เคียงกับร้านอื่นๆ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเปิด-ปิด ร้านตามเวลาใกล้เคียงกับร้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากร้านค้าในแต่ละพื้นที่อยู่อาศัยมีประชาชนใช้บริการในแต่ละวันไม่เท่ากัน ทำให้ร้านค้าจะต้องเปิดให้บริการจนกว่าจะไม่มีลูกค้า (2) ในการจัดคนที่รู้จักดีเฝ้าร้านค้าเมื่อท่านไม่อยู่ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดคนที่รู้จักดีเฝ้าร้านค้าเมื่อท่านไม่อยู่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นปกติของทุกร้านค้าที่เมื่อเจ้าของร้านค้าไม่อยู่ร้านก็จะต้องหาคนที่มาอยู่ร้านแทนเพื่อขายของ โดยบุคคลที่จะมาเฝ้าร้านนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเครือญาติกันเอง (3) ในการระมัดระวังคนแปลกหน้ามาติดต่อขายของ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านของเพศ อายุ และอาชีพหลักที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการระมัดระวังคนแปลกหน้ามาติดต่อขายของไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากด้วยวัย และวุฒิภาวะที่พอจะรู้ได้ว่าลักษณะของคนที่จะก่ออาชญากรรมนั้นมาแบบไหน ทำให้มีการระมัดระวังตัวเป็นพิเศษแต่ในด้านของระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการระมัดระวังคนแปลกหน้ามาติดต่อขายของแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการที่ได้รับการศึกษาไม่เพียงพออาจทำให้ประชาชนรู้ไม่เท่าทันอาชญากรที่จะก่ออาชญากรรมต่างๆ อีกทั้งรายได้ของประชาชนที่มีน้อยอาจไม่มีการระมัดระวังตัวอาจเพราะคิดว่าตนเองมีรายได้ไม่มาก คงไม่มีอาชญากรรมเกิดขึ้น (4) ในการนำสินค้าราคาแพงมาให้ลูกค้าเลือกที่ละชั้น พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการนำสินค้าราคาแพงมาให้ลูกค้าเลือกที่ละชั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนทุกคนต่างก็รู้ว่าสินค้านั้นมีราคาที่สูง จึงพึงรู้ว่าตนเองควรจะหยิบออกมาที่ละชั้นไม่ควรหยิบออกมาเยอะ เพราะหากหยิบออกมาเยอะอาจทำให้เกิดอาชญากรรมได้ เช่น การขโมยของ เป็นต้น และ (5) ในการเก็บเงินสดหรือทรัพย์สินมีค่าไว้ในร้านค้าเท่าที่จำเป็น พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเก็บเงินสดหรือทรัพย์สินมีค่าไว้ในร้านค้าเท่าที่จำเป็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนเองต่างก็รู้ว่าหากเก็บของมีค่าไว้ในร้านค้าที่ละหลายๆ และด้วยการที่บางครั้งเจ้าของร้านเองจะต้องเดินหยิบของให้ลูกค้า จึงอาจเป็นช่องว่างให้อาชญากรทำการอาชญากรรมขึ้นได้

2.4 ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิวังทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ของผู้ไปทำ
 ธุระที่ธนาคาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า (1) ในการขอกำลึงตำรวจคุ้มครองเมื่อมีการฝาก
 หรือถอนเงินจำนวนมาก พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านของเพศ อายุ ระดับการศึกษา
 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการขอกำลึงตำรวจคุ้มครองเมื่อมีการฝาก
 หรือถอนเงินจำนวนมากไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนแต่ละบุคคลมีสิทธิที่จะขอกำลึงตำรวจ
 ได้ในการคุ้มครอง แต่ในด้านของอาชีพหลักที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมในการขอกำลึงตำรวจ
 คุ้มครองเมื่อมีการฝากหรือถอนเงินจำนวนมากแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการประกอบอาชีพ
 แต่ละประเภทของประชาชนต่างมีความจำเป็นในการขอกำลึงตำรวจในการคุ้มครองไม่เหมือนกัน
 เช่น อาชีพธุรกิจส่วนตัว ที่อาจมีความจำเป็นในการขอกำลึงตำรวจมากกว่าอาชีพเกษตรกรที่รายได้
 นั้นมีน้อยกว่าอาชีพธุรกิจส่วนตัว เป็นต้น (2) ในการขวนญาติมิตรมาเป็นเพื่อนเมื่อฝากหรือถอนเงิน
 จำนวนมาก พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมในการขวนญาติมิตร
 มาเป็นเพื่อน เมื่อฝากหรือถอนเงินจำนวนมากไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมองว่าการขวน
 ญาติมิตรมาเป็นเพื่อนทำธุระที่ธนาคารมีความปลอดภัยมากกว่าการมาเพียงคนเดียว อาจเป็นเพราะ
 การขวนญาติมิตรด้วยนั้นเป็นการให้ญาติช่วยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลแปลกหน้าที่มีพฤติกรรม
 แปลกๆ ไม่น่าไว้วางใจในเบื้องต้นได้ด้วย (3) ในการฝากหรือถอนเงินจากธนาคารในเวลาที่แตกต่างกัน
 จากที่เคยปฏิบัติ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้
 เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการฝากหรือถอนเงินจากธนาคารในเวลาที่แตกต่างกัน
 จากที่เคยปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่จะยึดติดกับเวลาที่ตนเองเคยไป
 ธนาคารมากกว่าการที่จะต้องเปลี่ยนเวลา แต่ในด้านของอาชีพหลักที่ต่างกันจะมีพฤติกรรม
 ในการฝากหรือถอนเงินจากธนาคารในเวลาที่แตกต่างกันจากที่เคยปฏิบัติแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก
 อาชีพบางอาชีพเวลาในการพัก หรือว่างเว้นจากการทำงานในแต่ละวันไม่ตรงกัน เช่น อาชีพเจ้าหน้าที่
 ของรัฐมักจะว่างในเวลาพักเที่ยง แต่อาชีพเกษตรกรเวลาว่างในแต่ละวันจะไม่เหมือนเดิม เนื่องจาก
 แต่ละวันในการประกอบอาชีพมีกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไป เป็นต้น (4) ในการเก็บเงินที่จะฝาก
 หรือเงินที่จะถอนจากธนาคารไว้อย่างมิดชิดในขณะที่อยู่ข้างในและข้างนอกธนาคาร พบว่า
 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักที่ต่างกันจะมีพฤติกรรม
 ในการเก็บเงินที่จะฝากหรือเงินที่ถอนจากธนาคารไว้อย่างมิดชิดในขณะที่อยู่ข้างใน และข้างนอก
 ธนาคารไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมักมีความกลัวจากการเกิดอาชญากรรมกับตนเอง
 จึงมีการเก็บเงินไว้อย่างมิดชิด แต่ในด้านของอายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน
 จะมีพฤติกรรมในการเก็บเงินที่จะฝากหรือเงินที่ถอนจากธนาคารไว้อย่างมิดชิดในขณะที่อยู่ข้างใน
 และข้างนอกธนาคารแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากอายุของประชาชนที่เริ่มมากขึ้น โดยเฉพาะตั้งแต่
 51 ปี ขึ้นไป มักมีอาการหลงๆ ลืมๆ จึงอาจทำให้ตนเองคิดว่าเก็บเงินไว้อย่างมิดชิดแล้ว แต่ความจริง

คือยังไม่มี การเก็บไว้อย่างมิดชิด ที่สำคัญคือประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนที่ค่อนข้างไม่มากนัก มักคิดว่าตนเองไม่เป็นเป้าหมายของอาชญากรที่จะก่ออาชญากรรม จึงทำให้เป็นเป้าหมายที่สำคัญของการเกิดอาชญากรรม ส่วนประชาชนที่มีรายได้ค่อนข้างสูง เป็นเรื่องปกติที่ประชาชนเหล่านั้นจะกลัวการสูญหายในทรัพย์สินของตน จึงมีการเก็บไว้อย่างมิดชิด และ (5) ในการระวางบุคคลแปลกหน้าที่เข้ามาใกล้ชิดหรือตีสนิทขณะเดินออกจากธนาคาร พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการระวางบุคคลแปลกหน้าที่เข้ามาใกล้ชิดหรือตีสนิทขณะเดินออกจากธนาคารไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเรื่องปกติของคนที่มีคนแปลกหน้าเข้ามาทำความรู้จัก หรือตีสนิทจะมีการป้องกัน หรือระมัดระวังตัวเองมากกว่าปกติที่เป็นอยู่ เช่น อาจจะมีเก็บเงินเข้ากระเป๋า หรือเก็บของมีค่าไว้อย่างมิดชิด เป็นต้น แต่ในด้านของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการระวางบุคคลแปลกหน้าที่เข้ามาใกล้ชิดหรือตีสนิทขณะเดินออกจากธนาคารแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนที่มีรายได้ค่อนข้างมากจะมีการเก็บเงิน หรือของมีค่าไว้อย่างมิดชิดอยู่แล้ว เพื่อป้องกันการก่ออาชญากรรมจากคนแปลกหน้าหรือคนที่เข้ามาตีสนิท ส่วนประชาชนที่มีรายได้ค่อนข้างน้อยนั้น มักคิดว่าเงิน หรือทรัพย์สินที่มีไม่ใช่สิ่งที่มีค่าสักเท่าไรจึงมักไม่ค่อยมีการระมัดระวังตัว

2.5 ด้านการป้องกันการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือถูกทำร้ายร่างกาย ในอาคารสถานที่จอดรถในลิฟต์ ในห้องพักโรงแรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า (1) ในการเลือกพักโรงแรมที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้มาพักอาศัย พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเลือกพักโรงแรมที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้มาพักอาศัยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นความต้องการหลักๆ ของประชาชนทั่วไปอยู่แล้ว จึงไม่แปลกที่ประชาชนจะเลือกห้องพักที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัย แต่ในด้านของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมในการเลือกพักโรงแรมที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้มาพักอาศัยแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากห้องพักที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยมักมีราคาที่สูงกว่าห้องพักธรรมดา ทำให้ผู้มีรายได้ไม่มากนักเลือกห้องพักที่ราคาถูกลงมากกว่าเลือกห้องพักที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัย (2) ในการไม่ใช้ลิฟต์ร่วมกับคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักสองต่อสอง พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการไม่ใช้ลิฟต์ร่วมกับคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักสองต่อสองไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากลิฟต์เป็นช่องทางการเดินทางภายในอาคารที่สะดวกและรวดเร็ว ทำให้ประชาชนเลือกใช้เป็นจำนวนมาก และเมื่อเลือกที่จะเดินทางด้วยช่องทางลิฟต์แล้วก็ยากที่จะเสี่ยงจากคนแปลกหน้าในการใช้ลิฟต์ (3) ในกรณีเมื่อมีคนกดกริ่งหรือเคาะประตูเรียกท่านได้ตรวจสอบก่อนเปิดประตูรับ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในกรณีเมื่อมีคนกดกริ่งหรือเคาะประตูเรียก ท่านได้ตรวจสอบก่อนเปิดประตูรับ

ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเรื่องปกติที่ประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในห้องพักจะต้องมีการตรวจสอบก่อนเปิดประตูเพื่อดูว่าเป็นใคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้มีการเรียกพนักงานของโรงแรมหรือการสั่งอาหารต่างๆ และ (4) ในการใส่กลอนประตูห้องกุญแจหรือโซ่ประตูทุกครั้งที่อยู่ห้องพักพบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการใส่กลอนประตูห้องกุญแจหรือโซ่ประตูทุกครั้งที่อยู่ห้องพักไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มักใส่กลอนประตูห้องกุญแจ หรือโซ่ประตูเป็นเรื่องปกติ เพราะบางครั้งอาจมีการเปลี่ยนเสื้อผ้า หรือทำธุระส่วนตัวรวมทั้งยังเป็นการป้องกันอาชญากรรมได้อีกด้วย

2.6 ด้านการป้องกันการถูกล่อลวงและข่มขืนกระทำชำเรา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า (1) ในการแต่งกายมิดชิด สุภาพ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการแต่งกายมิดชิด สุภาพไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไทยเองเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรม มีค่านิยมที่มีการแต่งตัวอย่างมิดชิดอยู่แล้ว (2) ในการเดินทางโดยใช้เส้นทางหรือสถานที่ที่มีคนนิยมใช้สัญจรไป-มา พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเดินทางโดยใช้เส้นทางหรือสถานที่ที่มีคนนิยมใช้สัญจรไป-มา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมทุกวัน และอาชญากรรมมักเกิดขึ้นจากเส้นทางที่มีมืด และเปลี่ยว ทำให้ประชาชนมักใช้เส้นทางที่มีคนสัญจรไป-มา แต่ในด้านของอาชีพหลักที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเดินทางโดยใช้เส้นทางหรือสถานที่ที่มีคนนิยมใช้สัญจรไป-มา แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากอาชีพบางอาชีพหลีกเลี่ยงในการสัญจรบนถนนที่มีมืด และเปลี่ยวไม่ได้ เพราะการประกอบอาชีพหลักนั้นจำเป็นต้องใช้เส้นทางที่มีมืดและเปลี่ยวในการไปทำงาน เช่น อาชีพเกษตรกร เป็นต้น (3) ในการไม่อยู่ตามลำพังในที่เปลี่ยวและมืด พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการไม่อยู่ตามลำพังในที่เปลี่ยวและมืดไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วประชาชนเองก็มักจะกลัวอันตรายต่างๆ แต่ในด้านของอายุที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการไม่อยู่ตามลำพังในที่เปลี่ยวและมืดแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนที่มีอายุค่อนข้างมากมักคิดว่าตนเองนั้นมีอายุมากแล้ว ไปไหนมาไหนหรืออยู่คนเดียวในที่มืดก็คงไม่มีใครทำอะไร (4) ในการให้คนที่บ้านรับ-ส่ง เมื่อไปงานเลี้ยงนอกบ้านเวลากลางคืน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการให้คนที่บ้านรับ-ส่ง เมื่อไปงานเลี้ยงนอกบ้านเวลากลางคืนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากอาจเป็นเพราะความสะดวกในการเดินทาง หรือคำนึงถึงความปลอดภัยในการเดินทางด้วย แต่ในด้านของเพศที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการให้คนที่บ้านรับ-ส่ง เมื่อไปงานเลี้ยงนอกบ้านเวลากลางคืนแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเพศชายมักคิดว่าเป็นเพศที่ดูแลตัวเองได้ และทางครอบครัวเองก็มักคิดว่าสามารถดูแลตัวเองได้เช่นกัน จึงมักจะนำรถไปเอง

มากกว่า ส่วนเพศหญิงก็อาจเป็นไปได้ว่าทางครอบครัวเป็นกังวลในการเดินทาง และด้วยความเป็นผู้หญิงจึงให้ทางบ้านไปรับ-ส่ง ดีกว่าการนำรถไปเอง (5) ในการไม่ดื่มสุราและของมีเมาทุกชนิดขณะที่อยู่นอกบ้าน พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการไม่ดื่มสุราและของมีเมาทุกชนิดขณะที่อยู่นอกบ้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการดื่มสุราและของมีเมาจะทำให้การรับรู้ช้ากว่าปกติ และทำให้การมองเห็นนั้นแย่งกว่าเดิม ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อตนเองได้ โดยเฉพาะการถูกรถกระทำซ้ำเรา ไม่ว่าจะเป็นเพศชาย หรือเพศหญิงก็ตาม และ (6) ในการถ้าถูกลวนลามจะตะโกนร้องขอความช่วยเหลือทันที พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการถ้าถูกลวนลามจะตะโกนร้องขอความช่วยเหลือทันทีไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นใครการถูกลวนลามนั้นนับว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดี สิ่งที่ทำได้อย่างแรกคือการตะโกนขอความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง

2.7 ด้านการป้องกันการโจรกรรมรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า (1) ในการจอดรถในที่ปลอดภัย เช่น ในบ้านหรือโรงเก็บรถ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจอดรถในที่ปลอดภัย เช่น ในบ้านหรือโรงเก็บรถไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการจอดรถในบ้านหรือโรงเก็บรถเป็นการปฏิบัติที่ทำให้รถนั้นปลอดภัยจากการก่ออาชญากรรมได้ แต่ในด้านของอาชีพหลักและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจอดรถในที่ปลอดภัย เช่น ในบ้านหรือโรงเก็บรถแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากอาชีพบางอาชีพนั้นรายได้ที่ได้อาจจะไม่มากพอที่จะสร้างโรงเก็บรถ หรือสร้างบริเวณบ้านให้สามารถจอดรถได้อย่างปลอดภัยได้ เช่น อาชีพรับจ้างทั่วไป เป็นต้น (2) ในการล็อครถทุกครั้งจอดทิ้งไว้โดยไม่มีคนเฝ้า พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการล็อครถทุกครั้งจอดทิ้งไว้โดยไม่มีคนเฝ้าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากรถในปัจจุบันนั้นมีระบบล็อคอัตโนมัติหากว่าเจ้าของรถนั้นล็อครถ อีกทั้งประชาชนส่วนใหญ่รักรถของตนเอง จึงทำให้การล็อครถนั้นไม่แตกต่างกัน (3) ในการเปลี่ยนกุญแจรถทั้งชุดเมื่อซื้อรถมือสองหรือเมื่อกุญแจรถหาย พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเปลี่ยนกุญแจรถทั้งชุดเมื่อซื้อรถมือสองหรือเมื่อกุญแจรถหายไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนกุญแจรถจะเป็นการป้องกันการรกรหายได้ แต่ในด้านของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการเปลี่ยนกุญแจรถทั้งชุดเมื่อซื้อรถมือสอง หรือเมื่อกุญแจรถหายแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนกุญแจรถทั้งชุดเป็นเรื่องที่ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากเลยก็ว่าได้ ฉะนั้นรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มักจะมีผลต่อการเปลี่ยนกุญแจรถทั้งชุด และ (4) ในการนำรถไปล้างอัดฉีดหรือซ่อมแก้ไขกับร้านที่คุ้นเคยและไว้วางใจ พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการนำรถไปล้างอัดฉีดหรือซ่อมแก้ไขกับร้านที่คุ้นเคยและไว้วางใจไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้เนื่องจากโดยปกติแล้วเมื่อประชาชนนำรถไปซ่อมหรือแก้ไขกับร้านใดร้านหนึ่ง จะมีการทำความรู้จักเป็นนัยอยู่แล้ว ทำให้ครั้งต่อไป ประชาชนก็จะไปร้านเดิมที่ตนเคยทำ ซึ่งกลายเป็นร้านที่รู้จักกันไปโดยปริยาย แต่ในด้านของอาชีพหลัก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการนำรถไปล้างอัดฉีดหรือซ่อมแก้ไขกับร้านที่คุ้นเคย และไว้วางใจแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากอาชีพที่ต่างกันั้นจะส่งไปถึงรายได้ที่ต่างกัน โดยประชาชนที่มีรายได้มากมักจะมีความคิดเห็นว่านำรถไปร้านไหนก็ได้ ส่วนผู้ที่มีรายได้ไม่มากมักจะนำรถไปร้านที่รู้จักกัน เพราะจะได้ลดค่าใช้จ่ายในบางส่วนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม และรูปแบบของการก่ออาชญากรรมของอาชญากรให้ประชาชนได้ทราบ
2. ติดตั้งระบบแสงสว่างและป้ายเตือนในพื้นที่ที่อาชญากรรมเกิดขึ้นบ่อยครั้ง
3. จัดตั้งป้อมตำรวจ หรือสถานีตำรวจในชุมชนที่มีประชากรจำนวนมาก รวมทั้งพื้นที่ที่มีอาชญากรรมเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

บรรณานุกรม

- กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย. (2548). การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, คณะสังคมศาสตร์.
- กุลชาติ จันโทธิ. (2544). การศึกษาบทบาทของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- เจษฎา ภูมรา. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมชุมชนเทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- โชติ ชิตไชย. (2547). ยุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมลัทธิจักรยานยนต์ : ศึกษากรณีจังหวัดหนึ่งในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

- เทิดเกียรติ วงศาโรจน์. (2547). การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน
 ในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์.
- บุญมี สมสุข. (2541). การป้องกันอาชญากรรมกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 ของผู้ใช้บริการรถจักรยานยนต์รับจ้าง ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 2.
 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์.
- รัตนชาติ เย็นใจมา. (2550). พฤติกรรมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนอำเภอ
 เมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, วิทยาลัยน่าน.
- วุฒิชัย สุคนธวิท. (2544). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม :
 ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 9. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
 บัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์.
- สมชาย นุ่มโต. (2541). บทบาทของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมตามความคาดหวัง
 ของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรร ในเขตจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร
 มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล, คณะนิติศาสตร์.